ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 6.7.2021
COM(2021) 371 final

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να αποδεχτούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Σκοπός της σύμβασης της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 1980), η οποία μέχρι σήμερα έχει κυρωθεί από 101 χώρες, μεταξύ των οποίων όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, είναι η αποκατάσταση του status quo με την άμεση επιστροφή των παιδιών που μετακινήθηκαν ή κατακρατήθηκαν παράνομα, μέσω συστήματος συνεργασίας μεταξύ των κεντρικών αρχών τις οποίες έχουν ορίσει τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης.

Δεδομένου ότι η πρόληψη της απαγωγής παιδιών αποτελεί ουσιώδες μέρος της πολιτικής της ΕΕ για την προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού, η Ευρωπαϊκή Ένωση δραστηριοποιείται σε διεθνές επίπεδο για τη βελτίωση της εφαρμογής της σύμβασης της Χάγης του 1980 και παροτρύνει τρίτες χώρες να προσχωρήσουν σ' αυτή.

Η Τυνησία κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής της στη σύμβαση της Χάγης του 1980 στις 10 Ιουλίου 2017. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στην Τυνησία την 1η Οκτωβρίου 2017.

Το άρθρο 38 εδάφιο 4 της σύμβασης της Χάγης του 1980 ορίζει ότι η προσχώρηση ισχύει μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών που δηλώνουν ότι αποδέχονται αυτή την προσχώρηση.

Η ύπαρξη αποκλειστικής αρμοδιότητας της ΕΕ όσον αφορά την αποδοχή της προσχώρησης τρίτου κράτους στη σύμβαση της Χάγης του 1980 επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου η γνώμη ζητήθηκε με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

Στις 14 Οκτωβρίου 2014 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη γνωμοδότηση 1/13, έκρινε ότι η αποδοχή της προσχώρησης τρίτου κράτους στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Δικαστήριο επέμεινε στην ανάγκη ομοιομορφίας στον τομέα αυτόν σε επίπεδο ΕΕ, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μεταβλητής γεωμετρίας μεταξύ των κρατών μελών.

Δεδομένου ότι το ζήτημα της διεθνούς απαγωγής παιδιών εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απόφαση σχετικά με το αν θα γίνει αποδεκτή η προσχώρηση της Τυνησίας πρέπει να ληφθεί σε επίπεδο ΕΕ, με απόφαση του Συμβουλίου. Επομένως, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να καταθέσουν δήλωση αποδοχής σχετικά με την προσχώρηση της Τυνησίας προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αποδοχή εκ μέρους των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα καταστήσει τη σύμβαση της Χάγης του 1980 εφαρμοστέα μεταξύ της Τυνησίας και των κρατών μελών της ΕΕ εκτός της Δανίας.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Όσον αφορά την απαγωγή παιδιών από γονείς, η σύμβαση της Χάγης του 1980 είναι η διεθνής νομοθετική πράξη που αντιστοιχεί στον κανονισμό αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (που είναι γνωστός ως κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα»), ο οποίος αποτελεί τον ακρογωνιαίο

λίθο της ενωσιακής δικαστικής συνεργασίας σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας.

Ένας από τους βασικούς στόχους του κανονισμού είναι η αποτροπή της απαγωγής παιδιών μεταξύ κρατών μελών μέσω της θέσπισης διαδικασιών για τη διασφάλιση της ταχείας επιστροφής του παιδιού στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του. Για τον σκοπό αυτό, ο κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα» ενσωματώνει στο άρθρο 11 τη διαδικασία που προβλέπεται στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και τη συμπληρώνει, αποσαφηνίζοντας ορισμένες πτυχές της, ιδίως την ακρόαση του παιδιού, την προθεσμία για την έκδοση απόφασης μετά την κατάθεση της αίτησης επιστροφής και τους λόγους για τη μη επιστροφή του παιδιού. Θεσπίζει επίσης διατάξεις που διέπουν την περίπτωση αντικρουόμενων αποφάσεων επιστροφής και μη επιστροφής οι οποίες έχουν εκδοθεί σε διαφορετικά κράτη μέλη.

Σε διεθνές επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση υποστηρίζει την προσχώρηση τρίτων κρατών στη σύμβαση της Χάγης του 1980, με σκοπό τα κράτη μέλη της να βασίζονται σε ένα κοινό νομικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των διεθνών απαγωγών παιδιών.

Μεταξύ Ιουνίου 2015 και Φεβρουαρίου 2019 εκδόθηκαν 18 αποφάσεις του Συμβουλίου για την αποδοχή της προσχώρησης 26 τρίτων χωρών (Μαρόκο, Σινγκαπούρη, Ρωσική Ομοσπονδία, Αλβανία, Ανδόρα, Σεϋχέλλες, Αρμενία, Δημοκρατία της Κορέας, Καζακστάν, Περού, Γεωργία, Νότια Αφρική, Χιλή, Ισλανδία, Μπαχάμες, Παναμάς, Ουρουγουάη, Κολομβία, Ελ Σαλβαδόρ και Άγιος Μαρίνος, Λευκορωσία, Ουζμπεκιστάν, Ονδούρα, Ισημερινός και Ουκρανία) στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τη διεθνή απαγωγή παιδιών[1].

- **Συνεκτικότητα με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση συνδέεται προφανώς με τον γενικό στόχο που κατοχυρώνεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Το σύστημα της σύμβασης της Χάγης του 1980 αποσκοπεί στην προστασία των παιδιών από τις επιβλαβείς επιπτώσεις της απαγωγής από γονείς και στη διασφάλιση της δυνατότητας του

[1] Το Συμβούλιο έχει εκδώσει ήδη 18 αποφάσεις, με τις οποίες εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να αποδεχθούν την προσχώρηση στη σύμβαση της Χάγης του 1980 της **Ανδόρας** (απόφαση 2015/1023 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2015)· των **Σεϋχελλών** (απόφαση 2015/2354 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Ρωσίας** (απόφαση 2015/2355 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Αλβανίας** (απόφαση 2015/2356 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Σινγκαπούρης** (απόφαση 2015/1024 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2015)· του **Μαρόκου** (απόφαση 2015/2357 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Αρμενίας** (απόφαση 2015/2358 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Δημοκρατίας της Κορέας** (απόφαση 2016/2313 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016)· του **Καζακστάν** (απόφαση 2016/2311 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016)· του **Περού** (απόφαση 2016/2312 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016)· της **Γεωργίας** και της **Νότιας Αφρικής** (απόφαση 2017/2462 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017)· της **Χιλής**, της **Ισλανδίας** και των **Μπαχαμών** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2424 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· του **Παναμά**, της **Ουρουγουάης**, της **Κολομβίας** και του **Ελ Σαλβαδόρ** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2464 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· του **Άγιου Μαρίνου** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2463 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· της **Δομινικανής Δημοκρατίας** [απόφαση (ΕΕ) 2019/305 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]· του **Ισημερινού** και της **Ουκρανίας** [απόφαση (ΕΕ) 2019/306 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]· της **Ονδούρας** [απόφαση (ΕΕ) 2019/307 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]· της **Λευκορωσίας** και του **Ουζμπεκιστάν** [απόφαση (ΕΕ) 2019/308 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019].

παιδιού να διατηρεί επαφή και με τους δύο γονείς του, για παράδειγμα με την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας.

Αξίζει να αναφερθεί επίσης ο σύνδεσμος με την προώθηση της χρήσης της διαμεσολάβησης για την επίλυση διασυνοριακών οικογενειακών διαφορών. Η οδηγία για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις[2] εφαρμόζεται επίσης στο οικογενειακό δίκαιο εντός του κοινού ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Η σύμβαση της Χάγης του 1980 προωθεί, επίσης, τον φιλικό διακανονισμό των οικογενειακών διαφορών. Ένας από τους οδηγούς ορθής πρακτικής στο πλαίσιο της σύμβασης της Χάγης του 1980 που δημοσιεύθηκε από τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο είναι αφιερωμένος στη χρήση της διαμεσολάβησης για την επίλυση των διεθνών οικογενειακών διαφορών οι οποίες αφορούν παιδιά και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης. Με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο εν λόγω οδηγός μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ πέραν των αγγλικών και των γαλλικών, καθώς και στα αραβικά, ώστε να υποστηριχθεί ο διάλογος με τα κράτη τα οποία δεν έχουν ακόμη κυρώσει τη σύμβαση ή προσχωρήσει σ' αυτήν και να προωθηθεί η εύρεση συγκεκριμένων τρόπων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν στο πλαίσιο των διεθνών απαγωγών παιδιών[3].

Η ΕΕ έχει επίσης προωθήσει τη συνεργασία σε περιφερειακό επίπεδο, ιδίως στον τομέα του οικογενειακού δικαίου, χρηματοδοτώντας διάφορες δραστηριότητες στο πλαίσιο του προγράμματος EuroMed Justice. Η συνιστώσα του προγράμματος που ονομάζεται «επίλυση διασυνοριακών οικογενειακών διαφορών» έδωσε ιδιαίτερη προσοχή στους μικτούς γάμους, εστιάζοντας στην επίλυση διαφορών που αφορούν την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης, μέσω διαμεσολάβησης και διευκόλυνσης των δικαιωμάτων πρόσβασης (για παράδειγμα μέσω επιτροπών συνδιαλλαγής και κέντρων επαφής) Η Τυνησία, μαζί με άλλες Μεσογειακές χώρες, ήταν δικαιούχος των διαφόρων εκδόσεων του προγράμματος.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Το άρθρο 38 της σύμβασης της Χάγης του 1980 ορίζει ότι «[η] προσχώρηση [των προσχωρούντων κρατών] δεν έχει αποτελέσματα παρά μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών που δηλώνουν ότι αποδέχονται αυτήν την προσχώρηση». Δεδομένου ότι η απόφαση αφορά τη ρητή αποδοχή, από μέρους των κρατών μελών, της προσχώρησης προσχωρούντος κράτους στη σύμβαση της Χάγης του 1980, προς το συμφέρον της Ένωσης, η εφαρμοστέα νομική βάση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ουσιαστική νομική βάση είναι το άρθρο 81 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ· ως εκ τούτου, το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα, έπειτα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Ιρλανδία δεσμεύεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 και, συνεπώς, συμμετέχει στην έκδοση και στην εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη

[2] Οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 3)·

[3] https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=5568&dtid=3

λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

- **Αναλογικότητα**

Η παρούσα πρόταση έχει συνταχθεί κατά το πρότυπο των ήδη υφιστάμενων αποφάσεων του Συμβουλίου με το ίδιο αντικείμενο και δεν βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου μιας συνεκτικής δράσης της ΕΕ στο θέμα της διεθνούς απαγωγής παιδιών μέσω της διασφάλισης της αποδοχής από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης της προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 εντός δεδομένης προθεσμίας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η συντριπτική πλειονότητα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οποίων ζητήθηκε η γνώμη από την Επιτροπή όσον αφορά την πρόθεσή τους να αποδεχθούν την προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980, εξέδωσαν ευνοϊκή γνώμη.

Από τις συζητήσεις κατά τη συνεδρίαση εμπειρογνωμόνων της 2ας Ιουλίου 2019 προέκυψε ότι, πλην μιας εξαίρεσης, δεν υπήρχαν αντιρρήσεις από τα κράτη μέλη ως προς την αποδοχή της προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980.

Η Επιτροπή ευελπιστεί ότι οι περαιτέρω συζητήσεις σε τεχνικό επίπεδο στην Ομάδα εργασίας «Θέματα Αστικού Δικαίου» θα οδηγήσουν στην απαιτούμενη ομοφωνία για την έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η Επιτροπή, για να προετοιμάσει τη συνεδρίαση των εμπειρογνωμόνων της 2ας Ιουλίου 2019 και για να δώσει συνέχεια σ' αυτήν, ήταν σε στενή επαφή με τη Διάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο, με την αντιπροσωπεία της ΕΕ στην Τυνησία και με τον γενικό εισαγγελέα στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, ο οποίος είναι αρμόδιος για τη δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις και έχει διοριστεί υπεύθυνος επικοινωνίας στην κεντρική αρχή.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Όσον αφορά τις 18 αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν ήδη μεταξύ 2015 και 2019 για την αποδοχή της προσχώρησης ορισμένων τρίτων χωρών στη σύμβαση της Χάγης του 1980, δεν διενεργήθηκε ειδική εκτίμηση επιπτώσεων, λόγω της φύσης της εν λόγω νομοθετικής πράξης. Ωστόσο, το επίπεδο εφαρμογής της Σύμβασης από την Τυνησία εξετάστηκε κατά τη συνεδρίαση των εμπειρογνωμόνων στις 2 Ιουλίου 2019, στην οποία εκπροσωπήθηκαν όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ. Η Επιτροπή έδωσε συνέχεια στην εν λόγω συνεδρίαση, παρακολουθώντας εκ του σύνεγγυς τις περαιτέρω εξελίξεις στην Τυνησία.

Αρχικά, οι αρχές της Τυνησίας εξέφρασαν την άποψη ότι δεν ήταν απόλυτα αναγκαία η εκτελεστική νομοθεσία για την εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 1980, καθώς οι διεθνείς συμβάσεις εφαρμόζονται άμεσα στο δικαστικό σύστημα της Τυνησίας. Ωστόσο, οι διάφορες επιμορφωτικές δράσεις και τα σεμινάρια που πραγματοποιήθηκαν —μεταξύ άλλων στο πλαίσιο των προγραμμάτων EuroMed Justice Project και IRZ (Deutsche Stiftung für

Internationale Rechtliche Zusammenarbeit - The German Foundation for International Legal Cooperation)— έδειξαν ότι, κατά τη γνώμη των κρατικών υπαλλήλων και των δικαστών, η ισχύουσα εθνική νομοθεσία δεν επαρκεί για την εκπλήρωση των απαιτήσεων της Σύμβασης της Χάγης.

Ειδικότερα, η διαδικασία επιστροφής του παιδιού στον τόπο της συνήθους διαμονής του μετά από απαγωγή από γονέα θα πρέπει να εισαχθεί σαφώς στο νομικό σύστημα της Τυνησίας. Για τον σκοπό αυτόν, στο Υπουργείο Δικαιοσύνης της Τυνησίας συγκροτήθηκε επιτροπή επιφορτισμένη με την προετοιμασία του εκτελεστικού νόμου που θα υποβληθεί στην κυβέρνηση. Στη συνέχεια, ο νόμος θα πρέπει να εγκριθεί από το Κοινοβούλιο.

Το γραφείο υποστήριξης του συστήματος δικαιοσύνης για τα παιδιά (Bureau Soutien Système Justice des Enfants) της UNICEF θα υποστηρίξει τη νέα μονάδα δικαιοσύνης για τα παιδιά του Υπουργείου Δικαιοσύνης, η οποία θα είναι επιφορτισμένη με την αναθεώρηση της νομοθεσίας και με την υποβολή προτάσεων για πολιτικές εναρμονισμένες με τις διεθνείς συμβάσεις για τα δικαιώματα του παιδιού, καθώς και με την επιμόρφωση των ασκούντων νομικά επαγγέλματα. Το *Bureau Soutien Système Justice des Enfants* θα διοργανώσει, σε συνεργασία με την Εθνική Σχολή Δικαστών, ειδική επιμόρφωση για τους δικαστές που θα πρέπει να εφαρμόσουν τη σύμβαση.

Παρότι είναι προφανές ότι η Τυνησία πρέπει ακόμα να καθιερώσει την κατάλληλη εκτελεστική νομοθεσία, οι εμπειρίες ορισμένων κρατών μελών (π.χ. της Γαλλίας) είναι θετικές στον βαθμό που έχει ήδη διαμορφωθεί το νομικό πλαίσιο. Πράγματι, οι αρχές της Τυνησίας θεωρούν ότι είναι πολύ σημαντικό οι σχέσεις με τα κράτη μέλη της ΕΕ να βασίζονται σε Συνθήκες και αναφέρθηκαν σε προϋπάρχουσες ισχύουσες διμερείς συμφωνίες (τις λεγόμενες μεικτές επιτροπές) που έχουν συνάψει με τη Γαλλία, το Βέλγιο, τη Σουηδία και τη Νορβηγία. Ένα κοινό νομικό πλαίσιο με όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, εκπροσωπούμενο από τη Σύμβαση της Χάγης του 1980, θα βοηθούσε τη διεκπεραίωση και την επίλυση διασυνοριακών υποθέσεων, ακόμα και εν αναμονή της θέσπισης εκτελεστικής νομοθεσίας.

Η Τυνησία εξέφρασε επίσης την επιθυμία να διεξαχθούν περαιτέρω επιμορφωτικές δράσεις σε κράτη μέλη της ΕΕ, πιθανώς στα γαλλόφωνα. Ένα τέτοιο σεμινάριο διοργανώθηκε ήδη τον Νοέμβριο του 2018 από τη γαλλική κεντρική αρχή.

Η προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 έγινε δεκτή από 11 συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένης της Ελβετίας.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η προτεινόμενη απόφαση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Δεδομένου ότι η πρόταση αφορά μόνο την εξουσιοδότηση των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποδεχθούν την προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980, η παρακολούθηση της εφαρμογής της περιορίζεται στην τήρηση από τα κράτη μέλη της διατύπωσης της δήλωσης, καθώς και του χρονοδιαγράμματος για την κατάθεσή της και τη γνωστοποίηση της κατάθεσής της στην Επιτροπή, όπως ορίζεται στην απόφαση του Συμβουλίου.

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να αποδεχτούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως έναν από τους στόχους της την προώθηση της προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μέτρα για την προστασία των παιδιών από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση αποτελούν ουσιώδες μέρος της εν λόγω πολιτικής.

(2) Το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003[5] (στο εξής: κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα»), ο οποίος αποσκοπεί στην προστασία των παιδιών από τις επιβλαβείς συνέπειες της παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης και στη θέσπιση διαδικασιών που αποβλέπουν στη διασφάλιση της άμεσης επιστροφής των παιδιών στο κράτος της συνήθους διαμονής τους, καθώς και στην εξασφάλιση της προστασίας του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας και του δικαιώματος επιμέλειας.

(3) Ο κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα» συμπληρώνει και ενισχύει τη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 1980), η οποία θεσπίζει, σε διεθνές επίπεδο, σύστημα υποχρεώσεων και συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και μεταξύ των κεντρικών αρχών με σκοπό την εξασφάλιση της άμεσης επιστροφής των παιδιών που μετακινήθηκαν ή κατακρατούνται παράνομα.

(4) Όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της Χάγης του 1980.

(5) Η Ένωση παροτρύνει τις τρίτες χώρες να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και υποστηρίζει την ορθή εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 1980 συμμετέχοντας, από κοινού με τα κράτη μέλη της, μεταξύ άλλων, στις ειδικές επιτροπές που οργανώνονται σε τακτική βάση από τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

---

[4] ΕΕ C της , σ. .

[5] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1).

(6) Ένα κοινό νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και τρίτων χωρών μπορεί να αποτελεί την καλύτερη λύση σε ευαίσθητες υποθέσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών.

(7) Η σύμβαση της Χάγης του 1980 ορίζει ότι ισχύει μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών τα οποία δηλώνουν ότι αποδέχονται την προσχώρηση.

(8) Η σύμβαση της Χάγης του 1980 δεν επιτρέπει σε οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης όπως η Ένωση να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη της. Ως εκ τούτου, η Ένωση δεν μπορεί να προσχωρήσει στη σύμβαση, ούτε να καταθέσει δήλωση αποδοχής προσχωρούντος κράτους.

(9) Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 1/13 του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δηλώσεις αποδοχής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 εμπίπτουν στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(10) Η Τυνησία κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής της στη σύμβαση της Χάγης του 1980 στις 10 Ιουλίου 2017. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στην Τυνησία την 1η Οκτωβρίου 2017.

(11) Μια εκτίμηση της κατάστασης στην Τυνησία οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε θέση να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ένωσης, την προσχώρηση της Τυνησίας υπό τους όρους της σύμβασης της Χάγης του 1980.

(12) Συνεπώς, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να καταθέσουν τη δήλωση αποδοχής τους όσον αφορά την προσχώρηση της Τυνησίας προς το συμφέρον της Ένωσης σύμφωνα με τους όρους που θέτει η παρούσα απόφαση.

(13) Η Ιρλανδία δεσμεύεται από τον κανονισμό «Βρυξέλλες IIα» και, συνεπώς, συμμετέχει στην έκδοση και στην εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

(14) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να αποδεχθούν την προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 1980), προς το συμφέρον της Ένωσης.

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταθέτουν, το αργότερο ... [δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης], δήλωση αποδοχής της προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 προς το συμφέρον της Ένωσης, με το ακόλουθο κείμενο:

«Η/Το/Οι [πλήρης ονομασία του ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ] δηλώνει/-ουν ότι αποδέχεται/-ονται την προσχώρηση της Τυνησίας στη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ) 2021/… του Συμβουλίου».

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενημερώνουν το Συμβούλιο και την Επιτροπή για την κατάθεση της δήλωσης αποδοχής της προσχώρησης της Τυνησίας και ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο της δήλωσης εντός διμήνου από την κατάθεσή της.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος